

Olvasópályázat gyerekeknek

Eredményhirdetés, jutalomműsor

Az elmúlt év őszi olvasószolgálatát hirdették a megye általános iskolás tanulójának a Somogyi-könyvtár. Az akció célja az volt, hogy minél több értékes és szép könyvet olvassanak a gyerekek, s amit elolvastak, azon elgondolkozzanak és ennek kapcsán bemutassák képességüket, fantáziájukat, minél több rendezvényen vegyenek részt. Újdonságnak számított, hogy a verseny feltételei között nemcsak öt kiválasztott könyv elolvasása szerepelt, hanem könyvtári rendezvényen való aktív részvétel és legalább két zenemű meghallgatása is. A rendezők számítottak az iskolák és a helyi könyvtárak segítő támogatására.

A versenyfelhívásra Csongrád megye helységeiből hét-ezer gyerek jelentkezett, a kezdeti lelkesedés azonban a pályázat leadási határidejére mintegy felére csökkent. Így 2100 érvényes pályázatot bíráltak el. Az alsó tagozatos gyerekek szebbnél szebb munkákat küldtek a pályázatra, melyekből még az év folyamán kiállítást rendeznek. A felső tagozatosok elsősorban a térképésztesben ügyeskedtek.

A bíráló bizottság húsz fődíjat adott ki, húsz úttörő vehet részt a nyáron jutalomtáborozásban: Balla Györgyi (Mihálytelek), Bernáth Anikó (rókusi általános iskola), Borbély Attila, Szűnyagh Beatrix, Kósa Éva (Kiskundorozsma, 1. számú általános iskola), Takács Katalin (Kiskundorozsma, 2. számú általános iskola), Nagy Katalin és Kovács Edit (Ságvári gyakorló általános iskola), Kasza Erika (szőre-

Acs S. Sándor felvétele

Szegedi pályázók az ünnepi program nézőterén

gi általános iskola) és Csabai László (tarjáni 3. számú általános iskola), a balatonkenesei úttörőtáborba utazhat; ugyancsak táborozáson vehet részt Begovics Györgyi (Kistelek), Rózsa Anikó (Domaszék), Bálint Erika, Tabajdi Ágnes (Szentes), Fehér Edit, Szervánszki Tünde (Csongrád), Gajdács Lilla, Bozsér Zsolt (Hódmezővásárhely), Antal Angéla (Apátfalva) és Bugyi Katalin (Földeák). Ezenkívül tárgy- és könyvjutalmakat, valamint emléklapot adtak át a sikeres pályamunkák készítőinek.

Az eredményhirdetésre a szegedi gyerekeket tegnap, szerdán délelőtt az Ifjúsági Házban várták. Itt Csenke

László, a Somogyi-könyvtár igazgatóhelyettese köszöntötte a tanulókat és tanárokat, majd az ünnepélyes eredményhirdetés után Dévai Nagy Kamilla és Oszter Sándor mutattak be részleteket Saint Exupéry: A kis herceg című művéből. Délután a szegedi járás versenyzői előtt tartották meg az ünnepi programot Kisteleken, a művelődési házban.

A Csongrád megyei olvasószolgálat szeptembertől tovább folytatódik. A második fordulóban a kisiskolásoknak mesemondóversenyt rendeznek, a felső tagozatosoknak pedig Ki mit tud Móra Ferencről? címmel vetélkedőt szerveznek.

Az „első menet” után

Hogyan vált be az új Ifjúsági Ház?

Az egész város várta. Amikor március 21-én átadták rendeltetésének, egyöntetű volt a vélemény: korszerű, magas színvonalra törekvő, régi igényeket kielégíteni kívánó intézmény nyílt meg a Komócsin Zoltán téri 36 millió forint költséggel elkészült új Ifjúsági Ház „személyében”.

Azóta három hónap telt el. Május végén tulajdonképpen bezárta kapuit, „nyári rendre” tért át — túl fennállásának első, minden bizonynyal legnehezebb menetén. Hogy aztán ezt szeptembertől újabbak, remélhetőleg könnyebbek kövessék. Az indulásról, a kezdetekről, az „első menet” értékeléséről, tapasztalatairól beszélgettünk Goldschmied Józseffel, az Ifjúsági Ház igazgatójával.

— Javaslom, bontsuk három részre az értékelést. A gyakorlati működés és a műsorpolitika első időszakának elemeire; a szerkezeti felépítésre, illetve a munkakörülmények vizsgálatára; végül a látogatottságnak, a közönség első reakcióinak, befogadói minőségének tárgyalására. Talán így eljuthatunk az „amit adunk”-tól a „hogyan”-on, a „milyen körülmények között”-ön át egészen azokig, akiknek és akikért mindez történik.

— Szegeden óriási igény volt olyan átfogó jellegű műsoralkotással rendelkező intézményre, amely lehetőség szerint minden érintett korosztálynak (16 évtől 40-ig) változatos, színvonalas programokat kínál. A hagyományos felépítéssel működő klubok tapasztalataira építve alakult ki az alapvető elpézelés: Szentpéteri Zoltán és Varga Tamás, a Népművelési Intézet munkatársai sokat segítettek a koncepció végleges formába öntésében. „Nyitott házat” próbáltunk megvalósítani, a legkorszerűbb közművelődési elvek és törekvések jegyében. Vagyis olyasmint, hogy minden fiatal érdeklődési körének megfelelően, szabadon választva, a különféle tevékenységi lehetőségek közül. Az úgynevezett „nyitott tér”, a kiscsoportos foglalkozások és az alkotóműhelyek állnak rendelkezésre mindehhez. A nyitott térben az információs pultnál állandó ügyeletet tartó népművelők tájékoztatnak mindenkit minden szükséges tudnivalóról, a társalgóban pedig teljesen kötetlen formában lehet beszélgetni, játszani, olvasni. A nyitott klub különféle, alkalmi kiscsoportos foglalkozásoknak ad helyet, az agyszobában pedig az önművelés a cél: mintegy 500 diafilmmel, lemezzel, kazettákkal, magnószalagokkal, rajzeszközökkel. Egyszerre nemcsak programokat kívánunk adni, rendezvényeket tartani, hanem erőteljesen az egyéni elfoglaltságok felé is orientálni az ide látogatókat. Végső soron a kiscsoportos foglalkozásoknak és az alkotóműhelyeknek is ugyanez a feladata, csak szervezeten. Az első három hónap tapasztalatai azt mutatják, hogy bár a közvélemény pozitívan fogadta az új Ifjúsági Házat, nagy érdeklődéssel, mégis

csak bizonyos programjainkkal, eszközeinkkel lehetünk elégedettek. Például a dzsesszklubbal és a dzsesszműhellyel, a fotóklubbal, a filmesekkel és a fotósokkal. Amatőr színpadunk még csak alakul. Az ifjúsági képzőművész körnek egyelőre még nem sikerült bevonni az érintetteket annyira, amennyire szeretnénk volna. Mindenképpen figyelünk kell rájuk, hiszen felszerelés-gondokkal, sőt helyhiánnyal is küszködnek. Nem vagyunk igazán elégedettek az ifjúsági klubbal sem, viszont a komolyzenei kör és a nyolcadikosok klubja már reményekre jogosítónak látszik.

— Mi a helyzet a zenés rendezvényekkel? Hiányolták, hiányolják, sőt „balhé” is történt...

— Hát igen. A hangszigetelő függönyök még mindig nem készültek el, viszont két lakóház is van a közvetlen közelünkben. Onnan szölk, joggal. A jövőben erre ügyelnünk kell. Egyébként IH-szombat címmel tartalmaz, szórakoztató zenés, táncos programokat terveztünk ösztől, ahol többek között filmvetítések, előadestek is beépülnének az esti „buliba”.

— Munkaerőhelyzet, körülmények?

— Kevesen vagyunk. Egy hagyományos működő intézményhez ez a létszám (17 főállású dolgozó van, ebből öt népművelő, egy ki-segítő) — elég. De a hetvenes évek végén egy új intézményt szeretnénk hagyományosan működtetni már nem lehet. Megpróbáltuk, de egy-két ember még minden-keppen kellene. Nincs segéd-munkásunk, nem a népművelők feladata, hogy a fotelokat cipeljék. Úgy néz ki, nem is kapunk embert, de nem adjuk föl, ezt mondhatom. (Bár szerintem ez az országban a legrosszabbul fizetett művelődési intézmény.) Belső átszervezésekkel próbálkozunk. Elég sok felszerelést nem megfelelő minőségben kaptunk meg, a leg-újabb, hogy a csapok a kezünkben maradnak. Beázik a tető, a tévéantennákat ne-

künk kellett szerelnünk. Még folytathatnám... Természe-tesen a költségvetésből mindez szép pénzt elvitt. Most kértünk póthitelt a ta-nácstól. A jövőtől nem fé-lünk annyira, hiszen a kö-vetkező évben már bevéte-lből fogunk gazdálkodni. Ad-dig — kellene a segítség, számítnak rá, hiszen eddig is segítettek.

— Es a közönség? Nem a legjobb bizonyítványt állított ki magáról a megnyitáskor...

— Igen... A bórnapdrágos, loboncos hajú, tisztának, ápoltnak jóindulattal sem nevezhető ifjak csoportosan szállták meg a házat. Itt ülték naphosszat, legtöbbjüket semmiféle értelmes tevékenységre nem tudtuk bevonni. Melegedtek, hallgat-ták a zenét. Aztán a jó idő szerencsére kiszórta őket in-nen...

— Oszre elmúlik a jó idő...

— Kitéttük a nyitott tér-ből a foteleket. A jövőben azt hiszem, mindenképpen erőteljesebben lépünk föl ezekkel a fiatalokkal szem-ben, hiszen nem a ruha te-szi ugyan az embert, de a tisztaság, a gondos öltö-zet igen! Egyébként, sajnos, a dolgozó fiatalok elég csekély számban látogattak eddig az Ifjúsági Házt. A közönség nagy része középiskolásokból került ki. Az egyetemisták-főiskolások jóformán csak a nagyobb szabású programok-ra jöttek el. A magas belépőre hívatkoztak, bár sze-rintem, ha mondjuk egy korsó sörrel kevesebbet in-nának meg, ... Ők tudnák talán leginkább használni a nyitott teret, tanulni, olvasni. A harminc éven felülie-ket pedig, gyanítom, túlságo-san köti az elnevezés. Pedig mi a fiatalságot úgy negy-venéves korig számítjuk...

— Tervek?

— Nyáron csak egy-két rendezvényünk lesz, főleg az ifjúsági napok idején. Szeptembertől hétfőnként irodal-mi kávéházat is tervezünk, afféle századeleji hangulat-tal, író-olvasó találkozók-kal, előadóestekkel, vitákkal...

Domonkos László

Agrárgazdasági együttműködés

A magyar–olasz agrárgazdasági együttműködés fejlesztésének lehetőségeiről kezdődött szerdán két-napos mezőgazdasági és élelmezésszerkezeti tanácskozás, amely a Magyar Agrártudományi és a Magyar Élelmezésszerkezeti Tudományos Egyesület az olasz Montedison-csoport szakembereivel közösen rendezett. A tanácskozást Giuseppe Medici szenátor, a Montedison elnöke nyitotta meg, majd Soós Gábor mezőgazdasági és élelmezésszerkezeti államtitkár üdvözölte a résztvevőket.

A tanácskozás áttekintést ad a magyar és az olasz mezőgazdaság és élelmezésszerkezeti helyzetéről, a tudományos kutatásban elért eredményekről. A 14 előadás alapul szolgál a magyar–olasz agrárgazdasági együttműködés elmélyítéséhez. Egyebek mellett ismertető hangzik el arról, hogy a magyar húspiar hogyan járulhat hozzá az olasz táplálkozási igények kielégítéséhez. Megvitatják a közös növényvédőszer-kutatók lehetőségeit. Érdekesnek ígérkezik a melegházaknak és a műanyagoknak a zöldségtermesztésben betöltött szerepéről és az ezzel kapcsolatos kutatásokról szóló magyar, illetve olasz nyelvű előadás.

Az üzleti és a kooperációs együttműködés lehetőségeinek megismerésén túl a tanácskozás lehetővé teszi a szakértők és a tudósok köz- vetlen találkozását is.

Szerdán Romány Pál mezőgazdasági és élelmezésszerkezeti miniszter fogadta a Giuseppe Medici szenátor vezette küldöttséget.

Új film

Sugarlandi hajtóvadászat

Színes, szélesvásznú amerikai film. Írta: Hal Barwood, Matthew Robbins, Steven Spielberg. Kép: Zsigmond Vilmos. Zene: John Williams. Rendezte: Steven Spielberg. Főbb szereplők: Goldie Hawn, William Atherton, Michael Sack, Ben Johnson.

Etétős film ez a hajtóvadászat. Megeteti a nézőt, mert feltétlen rokonszenvére apellál (nem eredménytelenül) olyan ügyben, melyet maguk az alkotók sem tartanak fontosnak motíválni, beírják annyival, hogy a pusztá tényét közli. Egy fiatal házaspár — miközben a papa börtönbüntetését tölti, lopásért, rablásért, egy évet mindössze, tehát nem olyan súlyos eset; a feleség pedig állás nélküli kozmetikus — törvényesen megfosztanak két éves gyermekétől, akit nevelőszülőkhöz adnak. Az asszony nem nyugszik bele a döntésbe. Kilopja férjét a börtönből, s egy rendőrről tűszul ejtve, annak kocsiával, a texasi mesterlövész és rendőrségi autók karavánjának díszkíséretében, a felcsigázott közvélemény látható szimpátiáját élvezve, elmegy a gyerekekért. Visszakapja, nem kapja? — ez itt a kérdés, ami feszítően izgalmas lehetne, ha Steven Spielberget a film rendezőjét, tényleg ez a körülmény foglalkoztatná.

De más foglalkoztatja. Ha már ennyi autó és hivatalos közeg összejött, a magyar nevű Zsigmond Vilmos kamerája majd két órán át üldözési cirksút fotográfál, ami pedig a néző könykén jön ki, annyit lát belőlük.

Alighanem az indíttatás kö-rül tévesztettek célt. Bár megtörtént esetről van szó, szinte az első pillanatokban nyilvánvaló, egy család számára — gyermekük viszsza-szerzésére — minden más módszer több eséllyel kecsegtet az erőszaknál. Ráadásul a rendőrséggel szembeni erőszaknál. Hogy mégis ezt választják, több oka lehet, így a film készítőinek tálcán kínálkoznak az alternatíváknak legalább is fölillantása, az indítékok kikutatása, miért ehhez az eleve reménytelen fegyverhez nyúlunk a szülő, melynek kilitásai a minimálisnál is szerényebbek. Sajna, nem tudjuk meg. Pedig e ponton szondázva válna be a film ki nem mondott, csak sejtetett, ígértét, a társadalmi mondanivalóját. Így viszont megmarad áll-társadalmi töltetű kriminek, unásig ismert és ismételt lövöldözésekkel, bravúros dublörmutatványokkal, tara-jos indulatokból dekorált sablonokkal, közhelyekkel — a mesterségesen injektio-zott kritikus helyzetek okán elfárasztónak, unalmasnak. Kár érte.

N. I.

Korrózióvédelem

A vegyipari korrózióvédelem korszerű és hatékony módszereivel foglalkoztak a háromnapos szakmai tanácskozáson, amely szerdán fejeződött be a Veszprémi Nehézipari Kutató Intézetben. Hetven ipari vállalat és

tervező intézet szakemberei vettek részt az eszmecserén, ahol többek között beszámoltak a korrózió megelőzését célzó kezdeményezésekről, eredményekről.

(MTI)

Összegezés a könyvhétről

Marczali László nyilatkozata

— Az idei, jubileumi könyvhét forgalma a gyors-mérleg szerint minden eddigi felülmúlt; 97 millió 500 ezer forint értékű kötet talált gazdára — mondotta Marczali László kulturális miniszterhelyettes nyilatkozatában. Ezután a többi kö-zött megállapította:

— Az idei könyvhét is — az eddigiekhez hasonlóan — könyvkiadásunk legfonto-sabb és közművelődésünk egyik legjelentősebb esemé-nyének értékelhetjük. A ki-adók tudatosnak erre az idő-szakra időzítették a legjobb könyveik megjelenését. Összesen 105 kötetet kínál-tak, 2,8 millió példányban. Az 50. ünnepi könyvhétet elsősorban az emelte ki a szokásos kora nyári könyv-akciók sorából, hogy számos történeti visszatérésre, ju-bileumi rendezvényre, me-gemlékezésre is alkalmat adott. Nagy örömről a korábbiaknál is népszerűbb író-és kiadói delegációk érke-

tek hazánkba a könyvszem-lére a szocialista országok-ból.

— Elképzeléseinkkel össz-hangban klasszikusaink szá-mos jeles alkotása, így a centenáriumiok jegyében Mó-ricz és Móra több műve is napvilágot látott. Az utolsó példányig elfogytak a könyv-héten az egyre népszerűbb antológiák. Különösen nép-szerűnek bizonyultak a vá-sárlók körében a kortárs szerzők prózái kötetei.

— A könyvhét természe-tesen ízeletet adott a tá-gabb világról, s a szomszédos szocialista országok élő és klasszikus irodalmából is. A kiadós politikánkban egyé-ként is kiemelten kezelt gyermek és ifjúsági iroda-lom a nemzetközi gyermek-év alkalmából különösen nagy hangsúlyt kapott.

— Az idei tapasztalatok is megerősítették, — mondotta befejezésésként —, hogy a jól szervezett ünnepi könyvhét a közművelődés egyik leg- fontosabb eseménye. (MTI)